

WYROK
z dnia 10 czerwca 2014 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Marek Szafraniec

Protokolant: Agata Dziuban

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 czerwca 2014 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 23 maja 2014 r. przez wykonawcę:

S & T Services Polska sp. z o.o. w Warszawie (02-676), ul. Postępu 21 w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego: **PGE Dystrybucja S.A. w Lublinie (20-340), ul. Garbarska 21A, w imieniu i na rzecz którego działa PGE Dystrybucja S.A. Oddział Rzeszów w Rzeszowie (35-065), ul. 8-go Marca 8**

przy udziale wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: **Trecom Enterprise Solutions sp. z o.o. w Warszawie (00-641), ul. Mokotowska 4/6** oraz „**Trecom spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**” **S.K.A. w Warszawie (00-641), ul. Mokotowska 4/6** zgłaszających swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. uwzględnić odwołanie i nakazuje zamawiającemu: **PGE Dystrybucja S.A. w Lublinie, w imieniu i na rzecz którego działa PGE Dystrybucja S.A. Oddział Rzeszów w Rzeszowie, unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz czynności odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę: S & T Services Polska sp. z o.o. w Warszawie, a następnie powtórzenie czynności badania i oceny ofert,**
2. kosztami postępowania obciąża zamawiającego: **PGE Dystrybucja S.A. w Lublinie, w imieniu i na rzecz którego działa PGE Dystrybucja S.A. Oddział Rzeszów w Rzeszowie** i:

-
- 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę: **S & T Services Polska sp. z o.o. w Warszawie** tytułem wpisu od odwołania,
 - 2.2. zasądza od zamawiającego: **PGE Dystrybucja S.A. w Lublinie, w imieniu i na rzecz którego działa PGE Dystrybucja S.A. Oddział Rzeszów w Rzeszowie,** na rzecz wykonawcy: **S & T Services Polska sp. z o.o. w Warszawie** kwotę **18 600 zł 00 gr** (słownie: osiemnaście tysięcy sześćset złotych zero groszy) obejmującą koszty wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego **w Lublinie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego na realizację zadania: „Integracja sieci teleinformatycznych PGE Dystrybucja S.A. Dostawa, montaż i konfiguracja routerów MPLS” zostało wszczęte przez PGE Dystrybucja S.A. w Lublinie, w imieniu i na rzecz którego działa PGE Dystrybucja S.A. Oddział Rzeszów

w Rzeszowie, zwana dalej Zamawiającym. Ustalona przez Zamawiającego wartość zamówienia przekraczała kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą Pzp. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (2013/S 244-425467) w dniu 4 lipca 2013 r.

W dniu 23 maja 2014 r. do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło odwołanie wniesione w formie pisemnej przez wykonawcę: S & T Services Polska sp. z o.o. w Warszawie, zwanego dalej Odwołującym.

Odwołanie zostało wniesione wobec czynności odrzucenia oferty złożonej przez Odwołującego - wykonawca je wnoszący zarzucał Zamawiającemu naruszenie „a) art. 7 ust. 1 pzp poprzez sprzeczną z zasadą równego traktowania oraz z zasadą zachowania uczciwej konkurencji ocenę ofert w szczególności ocenę oferty złożonej przez Odwołującego; b) art. 89 ust. 1 pkt 2 pzp poprzez odrzucenie oferty Odwołującego chociaż nie podlega ona odrzuceniu”. Jak podkreślał Odwołujący, fakt odrzucenia złożonej przez niego oferty doprowadził do zaniechania przez Zamawiającego przeprowadzenia aukcji elektronicznej, a tym samym pozbawił go możliwości uzyskania zamówienia.

Mając na uwadze podniesione zarzuty Odwołujący wnosił o nakazanie Zamawiającemu „a) unieważnienie czynności: oceny ofert, wyboru oferty najkorzystniejszej i odrzucenia oferty Odwołującego, b) nakazanie Zamawiającemu dokonania ponownej oceny ofert, z uwzględnieniem oferty Odwołującego, jako niepodlegającej odrzuceniu.”

W dniu 27 maja 2014 r. Prezesowi Izby zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego doręczyli wykonawcy wspólnie ubiegający się

o udzielenie zamówienia: Trecom Enterprise Solutions sp. z o.o. w Warszawie oraz „Trecom spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” S.K.A. w Warszawie, zwani dalej łącznie Przystępującym lub uczestnikiem postępowania.

Skład orzekający Izby wykluczył to, aby spełniona została którakolwiek z przesłanek odrzucenia odwołania ustanowionych w art. 189 ust. 2 ustawy Pzp.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron oraz uczestnika postępowania, na podstawie zebranego materiału dowodowego w sprawie, z uwzględnieniem stanowisk stron oraz uczestnika postępowania odwoławczego, Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że Odwołującemu, w świetle przepisu art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, przysługiwało prawo wniesienia odwołania w postępowaniu o udzielenie zamówienia prowadzonym przez Zamawiającego.

Izba postanowiła zaliczyć w poczet materiału dowodowego dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia przekazaną przez Zamawiającego, a także dokumenty przedstawione przez strony w toku postępowania odwoławczego, w zakresie w jakim zostały one sporządzone w języku polskim.

Mając na celu ocenę zasadności zarzutów podnoszonych w odwołaniu Izba ustaliła, że zgodnie z pkt II.1 Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ) szczegółowy zakres przedmiotu umowy wraz z konfiguracją routerów określał załącznik nr 6 do SIWZ. W załączniku tym („Wymagania sprzętowe dla routerów”) wymagano, aby każdy z siedmiu zamawianych routerów posiadał m.in. min 10 portów 10GE oraz 2 wolne sloty do obsadzenia w przyszłości kartami liniowymi.

Zgodnie z pkt VII.3.a) SIWZ oferta powinna zostać sporządzona w oparciu o formularz stanowiący załącznik nr 1 do SIWZ. Elementem tegoż formularza był załącznik oznaczony symbolem 1.1, w którym Zamawiający wymagał, aby wykonawcy podali specyfikacje rzeczowo-finansowe, zestawienie ilościowe dla sprzętu, oprogramowania i usług, w tym nazwę oferowanego produktu, opis/charakterystykę elementów składowych, nr katalogowy elementów składowych oraz ilość oferowanego produktu w ramach przedmiotu zamówienia.

Zgodnie z pkt XII.1 SIWZ cena była jedynym kryterium wyboru oferty najkorzystniejszej, przy czym Zamawiający w pkt XII SIWZ przewidział dokonanie wyboru oferty najkorzystniejszej z zastosowaniem aukcji elektronicznej, w przypadku gdyby złożono mu co najmniej trzy oferty niepodlegające odrzuceniu.

2

Przed upływem terminu składania ofert do Zamawiającego wpłynęły trzy oferty, w tym ta, która została złożona przez Odwołującego.

Zamawiający uznał, iż treść oferty złożonej przed Odwołującym nie odpowiada treści SIWZ. Stwierdził on bowiem, że zaoferowany przez tego wykonawcę urządzenie wyposażone jest jedynie w 8 portów 10GE (gdy wymagane było m.in. 10), a ponadto brak w nim miejsca na dołożenie jakiegokolwiek karty liniowej (gdy wymagane było zapewnienie 2 wolnych slotów do obsadzenia w przyszłości kartami liniowymi). Kierując się poczynionymi przez siebie ustaleniami, Zamawiający na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2) ustawy Pzp odrzucił ofertę złożoną przez Odwołującego oraz dokonał wyboru oferty najkorzystniejszej spośród dwóch pozostałych złożonych mu ofert bez przeprowadzania aukcji elektronicznej.

Wobec powołanych tu czynności Odwołujący wniósł odwołanie. Zarzuty w nim zawarte zostały oparte na twierdzeniu, iż zaoferował on Zamawiającemu urządzenia, których konfiguracja spełnia minimalne wymagania odnoszące się do przedmiotu zamówienia, a zawarte w treści SIWZ.

Izba, kierując się przepisem art. 192 ust. 7 ustawy Pzp, odwołanie wniesione przez Odwołującego rozpoznała w granicach zarzutów w nim zawartych i popieranym w toku postępowania odwoławczego.

Skład orzekający Izby, uwzględniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz zakres zarzutów podniesionych w odwołaniu i podlegających kognicji Izby, doszedł do przekonania, iż sformułowane przez Odwołującego zarzuty znajdują oparcie w ustalonym stanie faktycznym i prawnym, a tym samym rozpoznawane odwołanie, jako takie, zasługuje na uwzględnienie.

Istotną dla rozstrzygnięcia okolicznością, jest fakt związania Izby granicami zarzutów wynikający z powołanego przepisu art. 192 ust 7 ustawy Pzp. Wiążąca dla określenia kognicji Izby jest bowiem treść zarzutów sformułowanych w odwołaniu z uwzględnieniem wszystkich elementów konstrukcyjnych tych właśnie zarzutów, a zatem wskazania w tym odwołaniu na czynności lub zaniechania czynności zamawiającego, której zarzuca się niezgodność z przepisami ustawy Pzp, przywołania przepisów, z którymi te czynności lub zaniechania czynności ma być niezgodne, a wreszcie wskazania na okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające formułowanie takich twierdzeń. Dopiero po przedstawieniu przez Odwołującego wszystkich tych elementów w odwołaniu zawartych (a nie formułowanych już po wniesieniu odwołania, choćby w toku rozprawy przed Izbą), Izba władna jest odnieść się do podniesionych zarzutów i rozstrzygnąć o ich zasadności. O konieczności odpowiedniego sformułowania zarzutów w samym odwołaniu świadczy

3

choćby przepis § 9 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 marca 2010 r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpoznawaniu odwołań (Dz. U. Nr 48 poz. 280 z późn. zm.), który brak powołanych elementów konstrukcyjnych zarzutu traktuje jako brak formalny, którego nieuzupełnienie rodzi obowiązek zwrotu odwołania. Przyjęcie takiej definicji zarzutu rodzi dalsze konsekwencje. Skoro Izba może orzekać tylko w granicach zarzutów zawartych w odwołaniu, nie jest dopuszczalne, aby Odwołujący rozszerzał te granice już po wniesieniu odwołania, a podejmowanie przez niego takich prób nie może zostać uznane za działanie mogące skutecznie wpływać na kognicję Izby. Pamiętać przy tym należy, iż tak samo odwołanie, jak i poszczególne zarzuty w nim zawarte, formułowane są w konkretnym, zaistniałym w danej sprawie, stanie faktycznym i prawnym. Stąd też oczywistym jest to, że zarzuty podnoszone przez Odwołującego konstruowane

są wobec konkretnych czynności podejmowanych przez Zamawiającego – odnoszą się one do tych czynności, jako takich, w jaki sposób zostały one Odwołującemu przez Zamawiającego zakomunikowane. Można zatem przyjąć, iż to treść konkretnych rozstrzygnięć podejmowanych przez Zamawiającego jest główną determinantą kształtującą treść zarzutu. To do treści komunikatu Zamawiającego i przesłanek, jakie uznał on za decydujące o podjęciu konkretnej decyzji, w głównej mierze odnosić się musi Odwołujący w swym odwołaniu i zawartych w nim zarzutach. To z kolei powoduje, że nie można od niego oczekiwać, aby na etapie konstruowania zarzutów uwzględniał okoliczności, których Zamawiający nie przywołał w informacji o podjętych przez siebie czynnościach, a które *de facto* uznał za rozstrzygające przy podejmowaniu tych czynności. Skoro Odwołujący nie jest uprawniony do stawiania nowych zarzutów (czy też poszerzania zakresu zarzutów już sformułowanych) już po upływie terminu na wniesienie odwołania, to także Zamawiający, wobec faktu, iż odwołanie wnoszone jest wobec konkretnych jego czynności, nie jest władny w toku postępowania odwoławczego przed Izbą wskazywać na nowe okoliczności, które przemawiać miałyby za słusznością podjętej przez niego decyzji. Pamiętać bowiem należy, iż zgodnie z art. 180 ust. 1 ustawy Pzp odwołanie wnoszone jest wobec czynności Zamawiającego podjętej w toku postępowania o udzielenie zamówienia – podjętej, a zatem konkretnej, dokonanej i odpowiednio uzasadnionej czynności. I to do teź właśnie czynności, i zakomunikowanych wykonawcy motywów jej podjęcia Izba odnosi zarzuty zawarte w odwołaniu i w jej kontekście bada zasadność tych zarzutów.

W rozpoznawanej sprawie Zamawiający w piśmie z dnia 16 maja 2014 r. stwierdził, iż treść oferty złożonej przez Odwołującego nie odpowiada treści SIWZ, z uwagi na fakt zaofiarowania przez tegoż wykonawcę urządzenia, którego konfiguracja wyposażona jest

4

jedynie w 8 portów 10GE, a ponadto brak w niej miejsca na dołożenie jakiegokolwiek karty liniowej.

Mając powyższe na uwadze, Izba przyjęła, iż to właśnie treść uzasadnienia decyzji o odrzuceniu oferty złożonej przez Odwołującego powinna być punktem odniesienia dla oceny zasadności zarzutów. Dlatego też przy rozpoznawaniu odwołania za niemające wpływu na rozstrzygnięcie Izba uznała twierdzenia tak Odwołującego, jak i Przystępującego, powołujące się na szereg dalszych, stwierdzonych przez nich niezgodności treści oferty złożonej przez Odwołującego z treścią SIWZ.

W piśmie z dnia 16 maja 2014 r. jako na jedną z okoliczności faktycznych uzasadniających odrzucenie oferty złożonej przez Odwołującego Zamawiający wskazał na stwierdzony przez siebie brak w zaofiarowanej mu konfiguracji routera miejsca na dołożenie jakiegokolwiek karty liniowej. Tymczasem w toku rozprawy przyznał, że router opisany w ofercie złożonej przez Odwołującego posiada 6 slotów, z których dwa przeznaczone są dla kart procesora, dwa wykorzystane zostaną do obsadzenia kartami liniowymi, zaś dwa pozostałe pozostają wolne, przy czym zaznaczył, iż są one tylko wolne pozornie. Odwołał się przy tym do treści pkt 7 tytułu „Wymagane parametry urządzeń” załącznika nr 6 do SIWZ, gdzie mowa była o zapewnieniu możliwości rozbudowy pozwalającej na ulokowanie dodatkowych 100 portów 100/1000 Mbps w przyszłości. Z treści tej wywodził, iż do spełnienia samego tego wymagania konieczne jest zapewnienie co najmniej 3 wolnych slotów, na potwierdzenie czego przywołał przedstawioną w toku rozprawy korespondencję mailową.

W ocenie Izby powołanie się przez Zamawiającego na opisane tu okoliczności ocenione musiało zostać za stawianie ofercie złożonej przez Odwołującego nowych zarzutów. W piśmie z dnia 16 maja 2014 r. brak jakichkolwiek odniesień do przywołanego zapisu SIWZ (pkt 7). Zawarte zostało tam jedynie stwierdzenie o braku w zaofiarowanej Zamawiającemu konfiguracji miejsca na dołożenie jakiegokolwiek karty liniowej. Tymczasem w toku rozprawy Zamawiający próbował dowieść, że pomimo tego, że urządzenie w kształcie w jakim zostało mu zaofiarowane co prawda posiada dwa wolne sloty, to jednak nie spełnia ono wymagania określonego w pkt 7 tytułu „Wymagane parametry urządzeń” załącznika nr 6 do SIWZ. Stanowisko to odbiega zasadniczo od uzasadnienia decyzji o odrzuceniu oferty złożonej przez Odwołującego. Z uwagi na fakt, iż w uzasadnieniu tym mowa jedynie o braku

jakiegokolwiek wolnego slotu na dołożenie karty liniowej, Izba uznała, iż zarzut sformułowany w tym zakresie przez Odwołującego zasługuje na uznanie. Zauważyć przy tym należy, iż również Przystępujący w swym pisemnym stanowisku pośrednio potwierdził słuszność tegoż zarzutu. Twierdził on bowiem, iż wywodzona przez niego konieczność rozbudowy routera zaferowanego przez Odwołującego o kolejne porty 10GE spowoduje,

5

że również wymóg zapewnienia dwóch wolnych slotów nie będzie spełniony. Wynika z tego, iż pośrednio przyznał, że urządzenie opisane w ofercie złożonej przez Odwołującego spełnia wymóg zapewnienia dwóch wolnych slotów.

Zauważyć przy tym należy, iż zgodnie z treścią oferty złożonej przez Odwołującego, zaferował on Zamawiającemu dostawę urządzenia opisanego następującym numerem katalogowym: „ASR-9006-AC-V2=” (poz. 1.1 uzupełnionego załącznika nr 1.1), które wyposażone będzie m.in. w podzespół oznaczony numerem katalogowym: „A9K-RSO440-TR” (poz. 1.15 uzupełnionego załącznika nr 1.1). Tymczasem wszystkie przedstawione tak przez Zamawiającego, jak i Przystępującego, dokumenty, w części w jakiej zostały one sporządzone w języku polskim, odwoływały się do urządzenia opisanego symbolem „ASR9000”. W ocenie Izby brak było podstaw to utożsamienia urządzenia opisanego symbolem „ASR-9006-AC-V2=” z urządzeniem oznaczonym jako „ASR9000”. Sposób oznaczenia routerów przez poszczególnych ich producentów, a także poszczególnych konfiguracji tych routerów kryjących się pod konkretnymi, opisującymi je, symbolami, nie mogą zostać uznane za wiedzę powszechną, fakt powszechnie znany, który nie wymagałby zgodnie z art. 190 ust. 5 ustawy Pzp przeprowadzenia dowodu. Izba nie miała zatem podstaw, aby uznać, że dokumenty przedstawione przez Zamawiającego i Przystępującego odnosić się mogły również do urządzenia opisanego w ofercie złożonej przez Odwołującego. Co istotne, zgodnie z § 19 ust. 3 powoływanego Rozporządzenia w sprawie regulaminu postępowania przy rozpoznawaniu odwołań wszystkie dokumenty przedstawia się w języku polskim, a jeżeli zostały sporządzone w języku obcym, strona oraz uczestnik postępowania odwoławczego, który się na nie powołuje, przedstawia ich tłumaczenie na język polski. Z uwagi na tę właśnie regulację Izba władna była uwzględnić przedstawione jej dokumenty tylko i wyłącznie w zakresie, w jakim zostały one jej przedstawione wraz z tłumaczeniem na język polski, i tylko w tym zakresie mogła kierować się ich treścią przy rozstrzygnięciu o zasadności odwołania.

Tak jak zostało to wskazane, dokumenty przedstawione przez Zamawiającego i Przystępującego w zakresie w jakim przedstawione zostało ich tłumaczenie nie odnosiły się do zespołu oznaczonego numerem katalogowym: „A9K-RSO440-TR”, czy też routera opisanego symbolem „ASR-9006-AC-V2=”. Tymczasem tłumaczenie karty katalogowej przedstawionej przez Odwołującego wprost odnosi się do zespołu oznaczonego numerem katalogowym: „A9K-RSO440-TR” i w swej treści wskazuje na dwa porty 10GE, które zgodnie z twierdzeniami Odwołującego podzespół ten miał posiadać, co kwestionował

6

Zamawiający i czego nie uwzględnił on podejmując decyzję o odrzuceniu oferty złożonej przez Odwołującego.

W tym miejscu wskazać należy, iż w piśmie z dnia 16 maja 2014 r. Zamawiający stwierdził jedynie, iż zaferowanej mu konfiguracji urządzenie wyposażone jest jedynie w 8 portów 10GE. Nie wskazywał tam, iż z jakichkolwiek zapisów SIWZ wynikać miałyby, iż porty te nie mogłyby występować na kartach procesora, tak jak twierdził to Odwołujący. Mowa tam jedynie o fizycznym braku takich portów. W takim też kontekście Izba oceniła sformułowane przez Odwołującego w tym zakresie zarzuty.

Na marginesie, podkreślić należy, iż nie zostało w toku postępowania odwoławczego dowiedzione, iż treść odpowiedzi na pytanie nr 13 zawarta w piśmie z dnia 17 stycznia 2014 r. przesądzała o tym, że porty 10GE nie mogły występować na kartach procesora. W odpowiedzi tej mowa o braku możliwości zmniejszenia wydajności podłączenia kart

do matrycy przełączeniowej – jak to już wskazano powyżej nie przedstawiono Izbie dowodów odnoszących się do urządzenia opisanego w ofercie złożonej przez Odwołującego, które pozwalałyby stwierdzić, że wymóg ten nie zostałby spełniony. Zauważyć przy tym należy, iż to, że zgodnie z twierdzeniami Przystępującego port 10GE występował będzie na karcie procesora doprowadzi do zmniejszenia wydajności podłączenia kart do matrycy przełączeniowej nie jest wiedzą powszechną, faktem powszechnie znanym, który nie wymagałby zgodnie z art. 190 ust. 5 ustawy Pzp przeprowadzenia odpowiedniego dowodu.

Mając na uwadze powyższe, Izba uznała, iż w toku postępowania odwoławczego zostało dowiedzione przez Odwołującego, wobec braku kontrdowodów strony przeciwnej, że zaoferowane przez niego urządzenie wyposażone jest w odpowiednią liczbę portów 10GE.

Biorąc powyższe pod uwagę, Izba, działając na podstawie art. 192 ust. 1 ustawy Pzp, orzekła jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp, stosownie do wyniku postępowania, oraz w oparciu o przepisy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238). Izba wzięła w szczególności pod uwagę przepis § 3 pkt 2) powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym uzasadnione koszty strony postępowania odwoławczego ustala się na podstawie rachunków przedłożonych do akt sprawy. Mając na uwadze fakt, iż Odwołujący przedłożył odpowiednie rachunki, Izba uwzględniła zgodnie z § 5 ust. 2 pkt 1) powołanego rozporządzenia jego

7

wniosek o obciążenie Zamawiającego poniesionymi przez niego kosztami wynagrodzenia pełnomocnika.

Na marginesie jedynie, mając na uwadze wniosek zgłoszony przez Przystępującego, Izba pragnie zauważyć, że jedynym przypadkiem, w którym władna jest zasądzić na rzecz Przystępującego koszty przez niego poniesione jest zgodnie z przepisem § 5 ust. 3 pkt 2) powołanego rozporządzenia sytuacja, gdy Izba oddali lub odrzuci odwołanie, a uczestnik postępowania odwoławczego, który przystąpił po stronie zamawiającego, wniósł sprzeciw wobec uwzględnienia w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu.

Przewodniczący:

8